



АТОМНИК України

№28 (815) 14 липня 2016 року

Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ

ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

СПРАВЕДЛИВІСТЬ — ЙОГО ГРОМАДСЬКЕ ПОКЛИКАННЯ

СОГЛАСИЛСЯ БИТИ ПРОФСОЮЗНИМ АКТИВИСТОМ — СООТВЕТСТВУЙ!

Мастер участка по ремонту сосудов реакторного отделения Игорь Симаков вот уже 21 год параллельно с основной работой занимается профсоюзной деятельностью. В большом энергоремонтном подразделении он заместил председателя цехового профсоюзного комитета.

В 1992 году Игорь Сергеевич приехал на Запорожскую АЭС из Санкт-Петербурга. Рассказывает, что увидел этот компактный и ухоженный город, замечательных людей и решил остаться. А тремя годами позже стал заниматься общественной профсоюзной работой. Поначалу ему очень помогли доброжелательность и поддержка коллег по цеху и профсоюзного комитета. На мой вопрос, был ли у него опыт работы с людьми, Игорь Сергеевич ответил, что вся его жизнь связана с большим количеством людей, потому что жил в интернате и общежитии, а в армии был комсоргом роты.

Его обостренное чувство справедливости как нельзя более оказалось кстати в профсоюзной работе. Для него главное — иметь возможность помогать людям. Конечно, нелегко сочетать основную производственный труд и большую занятость в цехе. Но моральное удовлетворение от того, что он может оказать содействие и реальную помощь в решении не только производственных, но и житейских проблем, ни с чем не сравнимо. Безусловно, здесь требуются многие необходимые для такой работы качества: прежде всего честность и добропорядочность, организаторские способности и настойчивость в достижении результата, умение быть одновременно психологом и дипломатом, чтобы расположить к себе человека, выслушать его проблемы, наконец, просто по-человечески поддержать. Потому что тебе не просто оказали доверие, люди ждут от твоей работы многого, и если согласился быть профсоюзным активистом — соответствуй.

С наступлением лета, пожалуй, самым актуальным направлением является распределение путевок для взрослого и детского отдыха. В любое время года люди с тяжелыми заболеваниями нуждаются в помощи, которую оказывают из средств цехового комитета и при необ-



ходимости обращаются в профком ЗАЭС. Никто не отменял текущую работу с профгруппами, доведение до работников информации после проведения конференций. Помимо всего прочего Игорь Сергеевич в цехе возглавляет комиссию по труду и заработной плате, что подразумевает отслеживание выплат по большому листу и многие другие нюансы.

Совмещение производственной и общественной деятельности часто происходит в ущерб личному времени, но по глубокому убеждению Игоря Сергеевича оно того стоит, потому что люди в него верят!

На мой вопрос о том, помнятся ли в его профсоюзной работе какие-то моменты, которыми можно гордиться, он ответил, что по сути гордиться можно каждым доведенным до конца делом. Просто он не придает своим достижениям такого большого значения, потому что для него это обычный ежедневный труд. Размышляя о ближайших планах, говорит, что неплохо было бы возобновить творческую цеховую команду для участия в конкурсах «Мы так живем, работаем и отдыхаем» в различных жанрах.

Мы желаем Игорю Симакову и всем профсоюзным активистам дальнейших успехов в работе и неиссякаемой энергии!

Лариса ЮРЬЕВА,
фото автора

СПЕЦІАЛІЗОВАНІ МСЧ МАЮТЬ ПРАВО НА ЖИТТЯ!

Хмари над «Соснами»

Сотні квадратних метрів добротних приміщень, котрі можна пристосувати, скажімо, під розважальний бізнес чи готель для «обраних»... Така перспектива замаячила перед кировградською спеціалізованою медико-санітарною частиною (СМСЧ №19) Міністерства охорони здоров'я України.

Основну частину її назви життя потроху відсікає, бо вся наша медична галузь перманентно перебуває в стадії реорганізації, оптимізації, економізації... Тож нагорі й вирішили, що СМСЧ №19 доцільніше передати на баланс місцевої ради, незважаючи на те що там і без цього не знають, що робити з «рідними», давно причепленими до міського гаманця медзакладами.

Кировградська спеціалізована медсанчастина, яку місцеві називають «Сосни», — це лікарня гірників шахти «Інгульська». Крім них, вона обслуговує працівників «Кировгеології» (ГРЕН №37), БМУ №5. Раніше тут обстежувався, консультувався, лікувався увесь Кировград, бо її медики завжди по праву вважалися високопрофесійними. У лікарні, зокрема, давно освоїли унікальну спеціалізацію — ендопротезування суглобів та остеосинтез складних переломів, тобто новітнє лікування кісток і суглобів. Головлікар, хірург, кандидат медичних наук Олександр Барков має три патенти України на винаходи, спрямовані саме на боротьбу з цими хворобами.

Утім, остаточно долю медзакладу ще не вирішено, але хмари над ним уже зібралися. Обговорюються різні варіанти — від переведення лікарні на баланс міста до закриття. Натомість є думки облаштувати тут відділення гемодіалізу, перенести сюди обласну станцію переливання крові...

Звісно, пацієнти лікарні стурбовані цими новинами.

— Спеціалізована медико-санітарна частина і наша шахта

завжди працювали в тандемі, — бідкається директор уранової шахти «Інгульська» Равіль Агліулін. — Беручи нову людину на роботу, ми гарантували їй медичне обслуговування. Якщо медсанчастина відійде у небутия, де лікуватимуться шахтарі? Пропонують за місцем проживання, але навіщо ламати усталену, добре відпрацьовану схему?

— Повинна ж бути хоч якась послідовність у діях держави... — категоричний в оцінках голова ради ветеранів шахти «Інгульська» Павло Семинич, звертаючись до місцевої влади. — І соціальна логіка... Ми — три тисячі ветеранів, інвалідів, регресників зі стажем роботи в шахті понад 22 роки — організуватимемо мітинги й акції протесту, аби відстояти «Сосни».

За словами Олександра Баркова, одним із найважливіших міністерських аргументів щодо урізання коштів на утримання закладу є зменшення кількості пацієнтів. Однак це не так — і поліклінічне, і стаціонарні відділення мають понад сто відсоткову відвідуваність. За медсанчастиною закріплено майже вісім тисяч пацієнтів — працівників підприємств та членів їхніх родин, жителів прилеглої мікрорайону. Тут уже відбулося скорочення ліжко-місць, після чого збереглося 20 у хірургії і по 10 — у терапії та неврології. Але й 20 місць у хірургічному відділенні оптимізаторам теж видаються невідповідною розкішшю.

— За кордоном нині також практикують скорочення стаціонарів. Проте натомість з'яв-

ляються паліативні відділення, хоспіси, — розмірковує і співставляє факти Олександр Васильович. — У нас за 20 хворими закріплені один хірург, а там — чотири. Ось і виходить, що ми оптимізуємо те, що цьому не повинно б підлягати, тобто не скорочуємо, а, як кажуть, тупо ділимо на нуль. Причому все: лікарню, лікаря, пацієнта...

Півстоліття тому, засновувачи спеціальних медсанчастин при шахтах, держава бралася обслуговувати і працівників, і пенсіонерів, і регресників — шахтарів із виробничими травмами. Були ухвалені відповідні закони, які, до речі, чинні й сьогодні. Директор департаменту охорони здоров'я Олег Рибальченко і заступник голови облдержадміністрації Сергій Коваленко (здається, ці посадовці беруть найактивнішу участь у вирішенні долі шахтарської лікарні) розповідають, що «Сосни» можуть знайти свою нішу в системі медпослуг міста й області. Мовляв, іще попередня міська влада погоджувалася все майно медсанчастини передати на обласне утримання. За такого розвитку подій департамент домагався б збереження за лікарнею амбулаторної й стаціонарної медичної допомоги. Але частину площ, вважають чиновники, все ж необхідно передати іншому обласному медзакладу.

З усього видно, що зміни у діяльності «Сосен» — невідворотні. Подальшу долю медзакладу вирішуватимуть у МОЗ України, виконком міста та області й, звісно ж, у владних кулуарах, чого, мабуть, слід остерігатися найбільше. У цій ситуації своє вагоме слово мали б сказати громада та колектив закладу.

Олег ШВЕРНЕНКО
Кировградська область

30 РОКІВ КОМПЛЕКСНІЙ ДІТЯЧО-ЮНАЦЬКІЙ СПОРТИВНІЙ ШКОЛІ ПЕРВИННОЇ ПРОФСПІЛКОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ХМЕЛЬНИЦЬКОЇ АЕС

НЕТІШИН — КУЗНЯ СПОРТИВНИХ ЗІРОК

На правому березі мальовничої річки Горинь, на кордоні трьох областей — Хмельницької, Рівненської і Тернопільської, розташоване невеличке містечко Нетішин, яке веде свою історію від однойменного села, заснованого у 1542 році.

Сучасна історія цього населеного пункту починається з січня 1981 року, коли поряд зі старовинним селом, на місці споконвічних лісів і боліт, було викопано ковш ґрунту під фундамент першого енергоблока майбутньої Хмельницької атомної електростанції, а за кілька кілометрів від майбутньої АЕС почалося зведення міста енергетиків. У 1984 році селище отримало статус міста, нині тут проживає понад 35 тисяч мешканців. Рівно через шість років після початку будівництва нова атомна електростанція дала перший струм.

У спортивному відношенні Нетішин унікальний. Де ще на карті нашої країни знайдеш місто з такою кіль-

кістю населення, у якому б зросли дві олімпійські чемпіонки, 11 заслужених майстрів спорту, 20 майстрів спорту міжнародного класу, 60 майстрів спорту. Понад 130 медалей різного гатунку вибороли місцеві спортсмени тільки на офіційних змаганнях світового і європейського рівня. Переможцями та призерами європейських і світових чемпіонатів серед дорослих та молоді неодноразово ставали заслужені майстри спорту Руслан Задворний, Дмитро Бойко, Аліна Комащук, майстри спорту міжнародного класу Дмитро Пундик, Олександр Торчук, Євген Аулов, Станіслав Конопаский.

На I Європейських іграх у Баку влітку минулого року Нетішин був представлений чотирма спортсменами — фехтувальницями А. Комащук і О. Жовнір та самбістами Д. Бабійчуком та І. Васильчуком. І тепер до Олімпіади в Ріо-

де-Жанейро у складі збірних команд України готуються кілька місцевих спортсменів.

СПОРТИВНА БАЗА АТОМНИКІВ

Кузню спортивних талантів безперечно треба вважати місцеву комплексну дитячо-юнацьку спортивну школу первинної профспілкової організації Хмельницької АЕС ДП НАЕК «Енергоатом» (голова — М.В. Гук).

Протягом останніх п'яти років КДЮСШ ППО «ХАЕС» (директор — В.Л. Кравчук) постійно входить до числа переможців Всеукраїнських конкурсів-оглядів, випереджаючи школи провідних обласних центрів країни. У 2011 році за підсумками Всеукраїнського огляду-конкурсу з розвитку олімпійських видів спорту нетішинці посіли перше місце серед усіх спортивних шкіл України, а з 2010-го постійно входять до трійки призерів у Всеукраїнському огляді-конкурсі на кращу постановку роботи спортивних



Руслан ЗАДВОРНИЙ

шкіл ФСТ «Україна». З 2004 року їм нема рівних серед спортивних шкіл у Хмельницькій області.

У чому ж феномен школи?

Гучна слава нетішинського спорту народилася не на порожньому місці. Вона почала формуватися ще у вісімдесятих роках, під час зведення атомної станції, у трудовому колективі будівельників АЕС, а



CHAMPIONNATS DU MONDE - BUDAPEST 2013
EPREUVE PAR EQUIPES - SABRE FEMININ

підвалини її закладали вчителі фізичного виховання місцевих шкіл і професійно-технічного училища. Центром розвитку спорту та підготовки атлетів поступово став колектив фізкультури атомників.

«Ми приділяємо велику увагу фізкультурно-спортивній роботі на підприємстві, — відзначає Михайло Гук. — Це — важливий елемент соціальної політики

компанії НАЕК «Енергоатом» і її відокремленого підрозділу «Хмельницька АЕС». Адже саме на базі спортивного комплексу «Енергетик» займаються фізкультурою та спортом не лише працівники атомної електростанції, а й усі охочі мешканці міста. Ми усвідомлюємо, що здоров'я людини — питання

(Закінчення на 3-й стор.)

